

הוסף ע"י סוכל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף מט.

מחט שנמצאה בכבד במקומות דלהלן, מה הדין?

נמצאת בסמפון הגדול שבכבד	נמצאת בכבד (לעיל דף מח:) ¹	
כשרה ²	טרפה	קופא לבר - חוד המחט תחוב בכבד
כשרה	לסברת רב יוסף: טרפה לרב אשי: כשרה	קופא מלגו - חוד המחט מחוץ הכבד

גרעיני תמר או של זית שנמצאו תוך המרה מה דינם? [תוד"ה אבל].

גרעין זית	גרעין (קשיתא) תמר ³	
לרבנן דמכשרי בריאה: כשרה לרבנן דמטרפי בריאה: טרפה ⁴	כשרה	לרש"י
טרפה	כשרה	לתוס'

איזה ברכות לומדים מהפסוקים דלהלן?

"ואני אברכם"	"כה תברכו את בני ישראל"	
הקב"ה מברך לכהנים	ברכה לישראל מפי כהנים	לר' ישמעאל
הקב"ה מברך לישראל ⁵	ברכה לישראל מפי כהנים	לר' עקיבא

¹ כתבו תוס' (בד"ה אי), דאין חילוק בין אם חצי מהמחט רק תחוב בכבד, לבין אם נמצאת כל המחט בפנים, (וע' ר"ן).

² כן הסיק רבינא, ודלא כהונא בר בריה דרב אידי שהטריף, ושונה כאן מנמצא תוך הכבד, דכיון שנמצאת עדיין תוך הסמפון הגדול, ודאי שבאה דרך הקנה והריאה והסמפונות, ואין לנו לחוש שמא בא דרך הקנה והדקים וניקבתם.

³ הכי אמר רב אשי, וחידש עוד דאפי' באופן שהוא עתה לכאורה אינו יכול לעבור דרך הסמפונות, מ"מ כיון שאינו חד ואינו מנקב, לא היה יכול לבוא דרך הוושט והדקים, ועל כרחך דסמפונא נקיט ואתאי, ועי"ה הליכת הבהמה ונענועה נדחק בכח דרך הסמפונות ובא.

⁴ רש"י בד"ה מיבזע בזע כתב, דמיבזע בזע כמחט, ומאן דטריף במחט טריף נמי בהא, ע"כ. והקשה המהרש"א מה הכרח של רש"י, הרי כאן קיימין בדבר שיש לחוש בו שמא בא דרך הוושט, וגם מי שהכשיר במחט בריאה יסבור להטריף כאן וכנ"ל. ותירץ, דמרה חשבינן לה כסמפונא רבא דכבדא הנ"ל, שבזה יש יותר סברא שסמפונא נקט ואתא.

⁵ דמסכים על ברכת הכהנים (ור' ישמעאל לא איצטריך ליה קרא להכי, דפשיטא דמסכים, דהרי ציוה להם לברך - תוד"ה והקדוש). ולר"ע ברכה לכהנים יליף מ"ואברכה מברכך", ובכל אופן לר' ישמעאל דוקא קרי ליה מסייע כהנים, משום שלומד את ברכתם במקום של ברכת ישראל, וזה עדיף, דמזה משמע שהם מתברכים כולם יחד.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) il.daf@dafyom.co.il

חולין דף מט:

מה דין החלבים דלהלן?

חלב הקבה	חלב הדקין ¹	
אסור	אסור	לר' ישמעאל (למסקנא)
מותר ²	אסור	לר' עקיבא (למסקנא)

נקבים המטריפים שיש חלב שסותמם, האם מועיל החלב לסותמם ולהכשירם?

חלב טהור	חלב טמא	
מהני	לא מהני ³	לרב ורב פפא
מהני	מהני	לרב ששת והו"א דרבא ⁴

האם משקים דלהלן אסורם משום גילוי?

שאר משקים (תוס')	ציר ⁵ חומץ שמן דבש ⁶ מוריס	יין מים וחלב	
אין בו משום גילוי	אין בו משום גילוי	יש גילוי	לרבנן
אין בו משום גילוי	יש גילוי	יש גילוי	לר' שמעון

¹ היינו במקום דמתחילים המעים לצאת מן הקבה, במשך אמה הוא חלק האסור. אולם בהמשך הדקים שנכרכים סביב עצמם, ובין הליפופים יש חלב ונקרא "כנתא דהדרא" - חלב זה הוא מותר. ² ביאור מחלוקתם הוא האם דומה ל"חלב המכסה את הקרב", דחלב זה הוא כמין שק שבו נמצאים כל אברי העיכול הקבה בית הכוסות הדקים, וחלב זה אסור באכילה, ור' ישמעאל אומר מה החלב הזה הוא "קרום ונקלף", דהיינו שיש על החלב הזה קרום דק והוא נקלף אף כל "קרום ונקלף", וגם חלב הקבה הוא קרום ונקלף - ואסור. ור"ע לומד מה חלב הקרב הוא "תותב קרום ונקלף", דחלב הקרב מלבד מה שהוא קרום ונקלף הוא גם תותב, דהוא כמין שק ומלבוש לכל אברי העיכול, משא"כ חלב הקבה אינו מכסה לכל הקנה כשמלה, אלא יש שם גושים וחתיכות של חלב המונחות שם.

³ ואיבעי לר' זירא, האם במקומות כנגדם בחיה, שהחלב שלה טהור (מותר באכילה), מה הדין. ופשט לו אביי דכיון שהסיבה שחלב טמא לא מהני, משום שאינו מהודק טוב לסתום, א"כ אין הבדל בין בהמה לחיה. וכתבו התוס' (ד"ה חלב), דדוקא בחלב ושומן שכנגדו בבהמה טמא, אולם אם אין כנגדו בבהמה, וכגון שומן שעל קורקבן שסתם איזה נקב שיש שם, חשיב סתימה - דמיהדק שפיר.

⁴ כן כתבו תוס' (ד"ה רב) דמסתברא דרבא נמי חזר בו.

⁵ בציר נהגו להתיר, ויותר מזה, כשהיה מתגלה להם יין או מים היו נותנים אותו בתוך ציר, דהציר שורף את הארס ושוב אינו מזיק.

⁶ בדבש הסיקו בסוגיין שהלכה כר' שמעון דיש לאסור, דר' שמעון בן אלעזר קאי כוותיה ואסר בדבש.